

Μακριά από τὰ μάγια!

Στό Κοντάκιο τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ, τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ στίς 2 Ὀκτωβρίου, φάλλουμε: «Ἐκ τέχνης μαγικῆς ἐπιστρέψας, θεόφρον, πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ ἀκέστωρ (=θεραπευτής) σοφώτατος». Εἰδωλόλατρης καὶ μάγος φημισμένος ἀρχικά, ἐγκατέλειψε τὴν πλάνη ὅταν γνώρισε τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, κι ἔγινε εὐεργέτης καὶ βοηθὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν ἡ μαγικὴ τέχνη μέ ὅλα τὰ σατανικά ἐκδηλώματά της ἦταν διαδεδομένη κατὰ τόν 3ο αἰ., πού ἔζησε ὁ ἅγιος Κυπριανός, καὶ σήμερα δυστυχῶς δέν εἶναι ἄγνωστη. Μάλιστα μέ τὴν εἰσροή πληθυσμῶν ἀπό τίς ἀσιατικὲς χῶρες παρουσιάζεται μία ἀναβίωση τῶν σατανιστικῶν τελετῶν καὶ τῶν μαγικῶν ἐπιδόσεων στὴν πατρίδα μας καὶ σέ ὅλη τὴν Εὐρώπη. Καὶ εἶναι τραγικό ὅτι στίς ἐπιδόσεις αὐτές ἀναμειγνύονται καὶ χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Ἄλλοι ἀπό πε-

ριέργεια, ἄλλοι ἀπό φόβο, ἄλλοι ἀπό ἀδιαφορία ἢ ἄγνοια καταφεύγουν στούς μάγους καί στά μαγικά βιβλία. Κι ἄλλοι πάλι, περίφοβοι καί ἀναστατωμέ-
νοι, ζοῦν μέ τό ἄγχος ὅτι κάποιος τούς «ἔκανε» ἢ
μπορεῖ νά τούς «κάνει μάγια». Τό θέμα εἶναι μεγά-
λο, τό μήνυμα τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ ἀπλό καί σα-
φές: «Χριστιανοί, μακριά ἀπό τά μάγια!».

Ἡ πίστη μας εἶναι ὅτι ὑπάρχει σατανᾶς πού ἔ-
χει μάλιστα καί δύναμη καί μεγάλη κακία ἐναντίον
τοῦ ἀνθρώπου. Ὡστόσο, τήν δύναμη αὐτή τήν ἐξου-
δετέρωσε ὁ θεάνθρωπος Κύριός μας Ἰησοῦς Χρι-
στός, πού ἦλθε στόν κόσμο «καταλῦσαι (=νά δια-
λύσει) τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου». Τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ συνεχίζει ἡ Ἐκκλησία του, πού εἶναι ὁ ἴ-
διος ὁ Ἰησοῦς Χριστός «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ» (Μρ 16,12).

Τώρα ἡ δύναμη τοῦ σατανᾶ δέν ἐκδηλώνεται
παρά μόνο σ' ἐκείνους πού τόν ἀναγνωρίζουν «κο-
σμοκράτορα» (βλ. Ἐφ 6,12· Ἰω 14,30) καί τοῦ δί-
νουν τό δικαίωμα νά ἐνεργήσει, καθώς οἱ ἴδιοι κά-
νουν τά δικά του θελήματα καί ὄχι τό ἅγιο θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι γίνεται μέ τήν δύναμη τοῦ σατανᾶ
εἶναι πάντοτε βλαπτικό γιά τόν ἄνθρωπο, διότι ὁ
διάβολος θέλει πάντα τό κακό. «Πονηρός ὁ διάβο-
λος καί κακίας παντοίας δημιουργός», διδάσκει ὁ
Μέγας Βασίλειος.

Δέν μπορεί ὁ σατανᾶς νά βλάψει τόν πιστό, τόν ὀρθόδοξο χριστιανό. Ἄρκεϊ, βέβαια, ὁ χριστιανός νά διατηρεῖ ἀπαραβίαστη τήν βαπτισματική ὁμολογία «ἀποτάσσομαι τῷ σατανᾷ» καί «συντάσσομαι τῷ Χριστῷ». Τότε, κάθε φορά πού κάνει τόν σταυρό του συντρίβει τούς δαίμονες καί ἀκυρώνει τά πονηρά σχέδιά τους, διότι, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, ὁ Χριστός κατέστησε τόν διάβολο «κατὰ πᾶνημα τῶν ἡμετέρων ποδῶν». Ἐπιγραμματικά μᾶς συμβουλεύει ὁ Ἅγιος: «Μὴ προσέχωμεν μάγοις, μηδὲ χρησμολόγοις, μηδὲ ἀγύρταις, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ τῷ πάντα εἰδῶσι σαφῶς, τῷ τὴν γνῶσιν ἔχοντι τῶν ἀπάντων». Ποτέ καί γιὰ κανένα λόγο νά μὴν ἐμπιστευόμαστε τόν διάβολο. Νά μένουμε πιστοὶ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τότε κανεὶς δέν θά μπορεῖ νά μᾶς βλάψει.